NEPOATA - SOȚIE

PERSONAJELE

Vicontele
Valetul
Vicontesa
Baronul
Maestrul Babord

VICONTELE: Oh, ce soare extraordinar! E o vreme superbă în dimineața asta! Doamna s-a trezit?
VALETUL: Da, domnule Viconte, iat-o! *(Iese.)*
VICONTELE: Oh, bună dimineața, Vicontesă! Bună, scumpa mea soție! Ai dormit bine? Ai visat frumos?
VICONTESA: Mersi de întrebare. Am visat că mă spălam pe picioare.
VICONTELE: Pe tălpi sau pe degete?
VICONTESA: Numai călcîiele.
VICONTELE: Asta înseamnă noroc. E semn de bine. De altminteri, scumpa mea soție, visul se va și îndeplini: am bucuria să-ți anunț o veste foarte bună.
VICONTESA: Ce veste?
VICONTELE: Am luat o hotărîre în privința dumitale. Vrei să fii nepoata mea?
VICONTESA: Oh, ce frumoasă surpriză! Vezi bine că vreau, nu încape îndoială. Îți sînt recunoscătoare! Ai fost cel mai bun soț cu putință...
VICONTELE: Așa că voi fi și cel mai bun unchi posibil!

Se îmbrățișează. Intră Valetul.

VALETUL: Hm! hm!
VICONTESA *(Valetului):* Indiscret mic!
VALETUL *(mimică):* Cînd eram viconte, și eu aveam o vicontesă!
VICONTELE: Nu-i vorba de asta acum! Puțin îmi pasă mie de trecutul tău! Pentru mine important e prezentul.
VALETUL: Domnule Viconte, domnul Babaron, prietenul dumneavoastră, dorește să vă vadă.
VICONTELE: Pentru el sîntem acasă. Nu-i așa, micuța mea soțioară... vai, pardon, scumpă nepoțică!
VALETUL: Dar bine, domnule!
VICONTELE Nu cu tine vorbesc. Tu nu ești nepoată!
VICONTESA: Nu mai face moaca asta stupidă, cu toate că-ți vine ca o mănușă! O să ți se explice mai tîrziu.
VALETUL: Asta sper și eu, domnule Viconte.
VICONTELE: Spune-i să intre.

Valetul iese.

VICONTESA: Nesuferiți sînt servitorii ăștia! Trebuie neapărat să știe ei totul!

VICONTELE: Niște maimuțe!

VICONTESA: Chiar așa... chiar așa, scumpul meu soț... scumpul meu unchi!

Intră Baronul.

BARONUL: Doamnă, domnule!

VICONTELE: Bună, scumpul meu Babaron. Ți-o prezint pe nepoata mea...

BARONUL *(izbucnește în rîs):* Ah! ah! ah! Vai de mine!

VICONTESA: Nu-mi place deloc surîsul dumitale!

VICONTELE: Dragă Baroane, nu-i nicidecum o glumă. Începînd din această dimineață, soția mea îmi este nepoată.

BARONUL *(cu voce tare):* Nu se poate! Cum așa? *(Aparte:)* Fir-aș al dracu'...

VICONTELE: Am vrut să-i ofer o situație mai bună, așa că am numit-o nepoată.

BARONUL: Dați-mi voie să vă felicit... *(Îi felicită:)* Dragă prietene, te felicit Scuuumpăăăă prieeetenă... te felicit. *(La urechea Vicontesei:)* Cum de l-ai îmbrobodit așa, draga mea? Cum de-ai reușit?

VICONTESA *(la urechea Baronului):* Prin telepatie!

BARONUL *(Vicontelui):* Ai făcut foarte bine... Numai că nu știu cît e de legal. Mi-e teamă ca legea să nu se opună ferm.

VICONTELE: Dacă legea mi se opune, atunci mă voi opune eu legii. *(Trage din teacă o sabie, o flutură în aer și o pune la loc.)*

BARONUL: E treabă cu pericol... Dacă-i vorba de legea opozanților? Ai să te trezești cu toată lumea pe cap!

VICONTELE: O să mă mai gîndesc la asta

VICONTESA *(cu dulceață, Baronului):* Canalie! Vrei să te răzbuni? N-ai să mai pui mîna pe mine.

BARONUL *(Vicontesei):* Și ce-ai vrea să fac? De cînd îi ești nepoată, n-am să-l mai pot înșela!

VICONTELE: Nu-mi voi lua cuvîntul înapoi. Aș vrea eu, dar nu pot: doar sînt viconte, nu-i așa? Da, ea va fi nepoata mea, nepoată nelegitimă, dacă altfel nu se va putea.

Intră Valetul.

VALETUL: Domnule Viconte, maestrul Babord, prietenul dumneavoastră, a venit să vă vadă.
VICONTELE: E cum nu se poate mai bine. Pică taman bine, e cel mai bun avocat la ora de față. O să-i cer părerea.
VICONTESA: Da, chiar așa *(Bate din palme, țopăie de bucurie. Baronul și Vicontele o privesc șocați.)*
VICONTELE *(Vicontesei):* Ba nu, nicidecum... Acuma trebuie să avem un aer neliniștit... *(Valetului:)* Spune-i să intre.

Intră maestrul Babord.

VICONTELE: Scumpe maistre și contramaistre, sînt fericit să te văd. Ți-o prezint pe nepoata mea!

Vicontesa face o reverență și trimite bezele.

MAESTRUL BABORD: Păi... dar... dar... Bine, dar e soția dumitale!
BARONUL: Acum vrea să-i fie nepoată. I-am spus eu că legea nu-i dă voie.
MAESTRUL BABORD: Păi... h m!... În principiu, nu. Dar, dacă există dreptul să fii deopotrivă unchi și nepot, mătușă și nepoată, unchi și mătușă, tată și mamă, de ce nu s-ar putea să fii simultan soție și nepoată?
VICONTELE: Ah, ce ușurare! Scumpe prietene, dragă maestre, nu-ți poți închipui ce mare bucurie îmi faci. Ai picat la tanc!
MAESTRUL BABORD: Stați așa, stați așa! Trebuie să mă gîndesc mai bine! Nu-i chiar așa de simplu... de obișnuit... Să vedem cum se cuvine... Să nu cumva să amestecăm lucrurile... În orice lege există tot soiul de amendamente, care se aplică de la caz ia caz. Este vorba despre faimosul principiu al generalității legii față de particularitățile fiecărui caz în parte.
BARONUL: Iartă-mă, contramaistre Babord, dar am făcut și eu dreptul și...
VICONTESA *(Baronului):* O faci anume, nu-i așa?
BARONUL *(nepoatei):* Asta-i treaba mea! *(Tare:)* Păi, dacă un unchi se însoară cu nepoata... asta va să zică incest.
VICONTESA: Se joacă cu cuvintele...
BARONUL: Or, dacă-mi aduc eu bine aminte, incestul contravine legii.
MAESTRUL BABORD: Nu există violare a legii decît atunci cînd incestul se petrece împotriva voinței uneia dintre părți.

Atunci... Dar dacă ambele părți sînt de acord - așa cum se întîmplă în cazul de față... atunci...

VICONTELE: Fără îndoială că sîntem de acord amîndoi!

VICONTESA: Fără nici o îndoială!

MAESTRUL BABORD: Deci, dacă ambele părți sînt de acord, nu se încalcă legea...

VICONTELE: Ah!

VICONTESA: Ah! *(Bate din palme.)*

BARONUL: Și totuși, dă-mi voie, maestre Babord, iartă-mă că insist, însă în cazul de față este o dificultate...

VICONTELE: Nu sînt deloc de acord cu dumneata, dragă Baroane.

BARONUL: Scumpul meu Viconte, știi bine că îți respect opiniile, chiar și atunci cînd sînt contrare opiniilor mele... Nu ți-am ascuns nicidecum că impresia mea urmează o cu totul altă cale decît impresia dumitale.

VICONTELE: Asta-i foarte regretabil... fiindcă eu am motive serioase, poți să fii sigur de asta.

BARONUL: Nu la fel de serioase ca ale mele... Dacă-mi dau eu bine seama, vrei să spui că...

VICONTELE: Tocmai asta-i, că nu zic nimic... Dumneata m-ai înțeles greșit, dragă prietene... Destul de multe neînțelegeri între noi...

BARONUL: N-am să mă consider ofensat, dragă prietene, poți să fii sigur de asta *(Maestrului Babord:)* Vorba e că sînt deja căsătoriți... Unchiul poate, într-adevăr, să se însoare cu nepoata, cu condiția de-a nu fi deja căsătorit cu ea... Altminteri, dacă e deja însurat cu ea, devine bigam. Iar bigamia este sancționată de codul penal...

MAESTRUL BABORD: Legiuitorul a prevăzut și cazul acesta Astfel, articolul 00 W.C.I. Marna 00-02 din codul penal prevede, la notă, cazul de adopție a soțului, sau adopțiune conjunctivă, și îi permite soțului să facă din soția sa o nepoată adoptivă.

BARONUL: Ăsta-i un abuz!

MAESTRUL BABORD: Nu-i chiar așa Pare așa, dar nu e. Nu-i nicidecum același lucru. Este ceea ce, în drept, se numește un fals abuz. Eu chiar scriu un studiu despre teoria - care tinde să devină o teorie clasică - a falsului abuz în legislația franceză și în dreptul internațional.

BARONUL: Atunci, dacă este un fals abuz, soții pot fi incriminați pentru fals.

MAESTRUL BABORD: Da, dar asta numai dacă le cauți nod în papură. Practic, toate tribunalele închid ochii în astfel de cazuri. Și, mai ales, cînd magistrații pică de somn.

BARONUL: Lasă că am să-i trezesc eu. Fiindcă am să fac plîngere, poți să fii sigur de asta.
VICONTELE: Dar ce interes ai avea?
BARONUL: Asta mă privește !
VICONTESA: Eu... eu știu... mi-a spus chiar el... e gelos. Vrea să pună mîna pe mine.
BARONUL: Asta așa e. Și între nepoată și unchi nu mai există separare trupească.
MAESTRUL BABORD: Asta așa e. Legea nu prevede separarea.
VICONTELE: Și ce vreți să fac?
MAESTRUL BABORD: Se poate trece peste această dificultate. Dumneata poți să-i ceri Vicontelui mîna Vincontesei, iar acesta are dreptul - de vreme ce este tutore legal - să ți-o acorde sau nu.
BARONUL Păi, numai mîna... e prea puțin.
MAESTRUL BABORD: Stai așa... după aceea, ca soți, cei doi se pot separa...
BARONUL: Mi se pare prea complicat
VICONTELE: Imposibil... asta ar anula practic adopția conjunctivă.
VICONTESA: Dar poate că nu și de drept, scumpul meu...
MAESTRUL BABORD: Într-adevăr, nu și de drept...
VICONTELE: Urmează că eu îmi voi păstra toate drepturile asupra soției mele...
MAESTRUL BABORD: Asupra Vicontesei, da...
BARONUL: Ea va fi empiric a mea...
MAESTRUL BABORD: Dar numai empiric... Însă dumneata îți vei păstra avantajul de a-ți exercita asupră-i întregul imperiu !
BARONUL: E foarte drăguț: mi-l voi exercita cît am să pot de bine !
VICONTELE: Din rău în mai rău.
BARONUL: Sînt de acord.
MAESTRUL BABORD: Mă bucur că sînteți cu toții de acord... Orice aranjament pe cale amiabilă e de preferat unui proces interminabil.
VICONTESA: Așadar, ne putem îmbrățișa? *(Se îmbrățișează cu toții.)*
MAESTRUL BABORD: Nu mai trebuie decît să îndeplinim formalitățile...
VICONTELE *(chemînd Valetul):* Unde mi-e valetul? Jacques?

Intră Valetul.

VALETUL: Da, domnule.
VICONTELE: Îndeplinește formalitățile!
VALETUL: Sînt deja îndeplinite, domnule.
VICONTELE: Atunci golește-le și îndeplinește-le din nou.
VALETUL: Nu mai am destule îndepliniri, domnule.
VICONTESA: Descurcă-te cum știi!
VALETUL: Prea bine, domnule. O să-i mai comand un rînd. furnizorului... *(Iese.)*

CORTINA